

Đêm thấy ta là thác đổ?

Trịnh công Sơn

Một đêm bước chân về gác nhỏ chợt nhớ đóa hoa tường
Một hôm bước chân về giữa chợ chợt thấy vui như trẻ
vi thơ Bàn tay ngắt hoa từ phố nọ Giờ đây đã quên vườn
thơ Đời ta có khi là đóm lửa Một hôm nhóm trong vườn
xưa Một hôm bước qua thành phố lạ Thành phố đã đi ngủ
khuya Vườn khuya đóa hoa nào mới nở Đời ta coa ai vữa
trưa Đời ta có khi tựa lá cỏ Ngồi hát ca rất tự
qua Nhiều khi thấy trăm nghìn năm mộ Tôi nghĩ quanh đây hồ
do Nhiều khi bỗng như trẻ nhớ nhà Từ những phố kia tôi
như Đời ta hết mang điều mới lạ Tôi đã sống rất ơ
về Ngày xuân bước chân người rất nhẹ Mùa xuân đã qua bao
hờ Lòng tôi có đôi lần khép cửa Rồi bên vết thương tôi
lần Nhiều đêm thấy ta là thác đổ Tình ra có khi còn nghe.
quỳ Vì em đã mang lời khẩn nhỏ Bỏ tôi đứng bên bờ kia.